

כעוזרת השם יתברוך

מי שלומך בכל יום אָת שָׁלַשְׁת
הַלְמֹזְדִים רְאֵלָג, בָּזָה לְעַצְמוֹ

בֵּית נְצָחִי

זֶה מָה שְׁחוֹלָן לְפָנָיו לְעוֹלָמִי
עַלְמִים וְלִנְצָחָה נְצָחִים (אשר בנה).

למוד יומי
ב'בלי ירושלמי ת'וֹסְפָת
בעיריה מפוארת מנקרת ומופסקת

לַחֲג הַפְּסָח תְּשִׁפְחָא

צו באקומווען די און אנדרע ספרים און קונטראיסים:

היכל הקודש ויליאמסבורג

Hechal Hakodesh
Williamsburg
27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
1-718-384-1652

היכל הקודש קריית ברסלוב

Hechal Hakodesh
Kiryas Breslev
181 Huschke Road
Liberty NY 12747

היכל הקודש קריית יואל

Hechal Hakodesh
Kiryas Joel
8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
1-845-243-0563

היכל הקודש קריית יואל

Hechal Hakodesh
Kiryas Joel
8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
1-845-467-5299

היכל הקודש מאמי

Hechal Hakodesh
Monsey
32 Dolson Road
Monsey NY 10952
1-347-733-7551

היכל הקודש בארא פארק

Hechal Hakodesh
Boro Park
1011 41 Street
Brooklyn NY 11219
1-718-384-1652

www.BreslevCenter.com

צו הערן די הערליך שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א רופט:

חיזוק פאר די
אידישע שטוב
212-444-9169

קול
ברסלוב
212-444-9191

חיזוק יומי
צו באקומווען די חיזוק יומי

טעלעפאנן מעסידיזשניג

347-630-2876

chizikyomi@gmail.com

קמץ יינזלץ") קרבן העדה

שקלים. פ
תקלין חדרתין

200

卷之三

בְּאַלְפָן

פרק שלישי – בשלשה פרקים דף ח עמוד ב – מtower מהדורות "בן ישראל – (שטיינולץ)"
ברבו העברת מילים.

THEORY

לכז

שקלים. פרק רביעי – התרומה דף י עמוד א – מטור מהדורות "אבן ישראל – (שטיינולץ)"

קרבן העדה

משנה

הילדה ב משואה פורה

בזילג")

— לדעת אם הלבין וגחכמו שנותיהם של ישראל. והי
זהה והוא הדין לעצם והוא אוב, אלא נקט לשון של זהות
זהה, ועליהן היה מוציאין את הפה. ובבשעיר שעיר — שהו

שלום

שקלים. ב

ליקי הומון, מושב	57
בלב עתה, שאן כל השם שאן לו יותר. שהקורות היה של אוטו ושמש וסומה העתים, של	58
אותה שמש שטוחה בלבן מזינה תרזה הולך נול לאל פזוי בוין והופרום	59
ולא הוא מנגנוני כל דבריו. גם בצל השהה הורה, שעשו ופשטו על שאלות החמשים	60
וראיינס, מילוי פְּשָׁעַ – במען – תלולו – הולך בצל הדחק שיטיבים יוניס, וולג' – איה –	61
הה שערישן מוחרת הקדרה – ולבן עתמי אמא – מלך דרכך בצל השם הדחק שיטיבים יוניס, וונגן – איה – ווינו מוחרת אונטן אונטן בעשן, ווינו ווילון – אונת הדרתית	62
לאונטאנ – אונת – ווינו מוחרת אונטן אונטן בעשן, ווינו ווילון – אונת הדרתית	63
חויש – אם הברואו אונת האושן יונס שאהן מן מורתה החיש – ווינו אלען דורך – ווילון –	64
או – או – ומושה, גִּמְרָא אֵלֶּה אֲנַצֵּע קְשָׁרָה בְּלָלֶל – בְּלָלֶל –	65
דרכן דקונע על שבר אונטן – הינו מה שעלטן רון לאונטן לאונטן – ווינו פריך – ווילון –	66
דרכן דקונע על שבר אונטן – הינו מה שעלטן רון לאונטן לאונטן – ווינו פריך – ווילון –	67
דרכן דקונע על שבר אונטן – הינו מה שעלטן רון לאונטן לאונטן – ווינו פריך – ווילון –	68
ודרכן אמרנן בעבל מוסכת מלעה (א') אמר שמואל בוגין בול ואודר קר מוקשיין פרוש רשי'	

הבית. והוא בהם דבריהם הרاءים

א בשם רבינו אבוחו בשם רבי אחא) רב חונה בשם רב רבי אבוחו בשם רבי המפניין - יצאו לחולין, מתניתא אמרה בן: ולזרן וחלזן מותר לאחר פריזין ג'ג

בם מוקם בקדושים ונפדו בו יוצאים להולין לימים לעבד ולהלן כי. טענו הנדרה לא לא-תנוי קדשך קבוצה מני, דמי, דמי עטם לא וקדושת הילאל מילא, וודח-

משנה באנדריאש גבריאו – ושמם יזכירבו אולות, אבל עזב תרבתו אין מסתמא.

הערה: פרק רביעי – התרומה דף יב עמוד ב – מותך מודדורות "בן ישראל" – (שיטיניגלץ")
תקלין חרדיין

תקלין' חדתין

שקלים. ב-
תקלין חדתין

שחתה באוטו הדור
נק: חטמן תנינן, בימא
ואבסון לדריה נציג
תגרמיות אבטenis,
אבסוגין. ולכן אמר
יעם' בר. מאר דאמ'ר
אי על בן קטין וחבריו

הנתקן

אומרים נתגרשה ונישאת ושנים אומרים לא תצא יאות מותניתא פליינא על רבוי יוחנן
שנים אומרים נתקדשה ונישאת אומרים לא נתקדשה לא תינשא ואמ נישאת לא תצא אמר רבוי
הושעיה פתר לה רבוי יוחנן שנים אומרים נתקדשה נתגרשה ונישאת אומרים לא נתגרשה לא תינשא
ואמ נישאת לא תצא מה בינה לקדמיתה פטן הוויזה אשת איש בפני הכל ברם הכא לא הוויזה
ашת איש אלא בפני שנים

[דף י"א ע"א]

לכשיכואו שנים ויאמרו זה הוא שקידש מותניתא פליינא על ר' יוחנן שנים אומרים נשכית והיא
טהורה ושנים אומרים נשכית והיא טמאה לא תינשא ואמ נישאת לא תצא אמר רבוי יוסי מאחר
שאיilo אומרים טהורה ואילו אומרים טמאה כמו שאילו אומרים נשכית ואילו אומרים לא נשכית
ואנן חיים מפה שנים אומרים נתקדשה ושנים אומרים לא נתקדשה רבוי יונה מדעי לה לחלים אילו
שנתיים אומרים פליינאأكل הלב ושנים אומרים לאأكل הלב שטוא איינו מביא אשם תלוי מפסק ובא
יתון גט מפסק אמר ליה ר' יוסי לא תדמינה לחלים שכון אפילו אמר לבני נזקיני מכיא אשם תלוי
מותניתא פליינא על ר' יוסי שנים אומרים נתקדשה ושנים אומרים לא נתקדשה לא תינשא וסיפא
פלינא על ר' יונה אם נישאת תצא אמר רבוי מנא לא דר' יוסי אומר תינשא ולא ר' יונה אומר אם
ニישאת תצא לא אמר לה אלא לא תדמינה לחלים שכון אפילו אמר לבני נזקיני מכיא אשם תלוי
הכלכה ג מותני חדים שאמרו כתוב ידינו זה אבל אונסום היינו קטנים היינו פסול עדות היינו הרי
איilo נאמניין אם יש עדים שהוא כתוב ידן או שהיה כתוב ידן יוצא מפסק אמר אחר איןנו נאמניין:

גמ' פני ובן העדים שהיעדו בין לטמא בין לרתק בין לרקב בין לאסור בין להתריר בין לזכות
בין להזקה עד שלא נזקירה עדותן בבית דין אין אמרו מבדין היינו הרי איilo נאמניין משנחקרה עדותן
בבית דין אמרו מבדין היינו אין נאמניין רבוי שמעון בן לקיש אמר עשו העדים חתומותין על חטף
כמו שנחקרה עדותן בבית דין הן אומרים כתוב ידינו הוא ואחרים אומרים כתוב ידן הוא תני ר' חייה
לא מועלין ולא מזרידין אמר רבוי יוסי מותניתא אמרה בן אם יש עדים שהוא כתוב ידן או שהיה כתוב
ידן יוצא מפסק אמר אין נאמניין הן אומרים כתוב ידינו הוא ואחרים אומרים אין כתוב ידן אמר
ר' מנא נעשה בשטר שנקרא עליו ערער אמר רבוי אפיי ובלבך בשטר שנקרא עליו ערער וגתקים
בבביה דין

[דף י"א ע"ב]

רבי לעזר אמר לא נתקיים בבית דין אמר רבי אילא טעמא דר' לעזר פיוון שהוחזקו העדים להיות חתוםין בשטר בימי שגתקה עדותם בבית דין רב חננ אמר למדין מספר מוגנה בגין אילין האמרי ספרוי דאסוי ובאיילין אינגראות ארכינו אמר רבי יוסף כי ר' פון ובלבך שלשה שטרות של שלשה בני אדם רב חננ בשם רב נאמני העדים לומר שטר אמנה ושטר פוסיטים הוא רב אסור לחותם בשטר אמנה ובשטר פוסיטים מה ופליג אמרו בשם רב נאמני העדים לומר שטר אמנה ושטר פוסיטים הוא מלחתא הרב פלניא על מלחתא הרב אמר רבי חי לא הרב אמר אסור לחותם אלא אסור לקאים בהגדא (איוב יא) אם אונו בינה קרחיקחו – זה שטר אמנה ושטר פוסיטים. ואל תשכון באזהריך עולח – זה שטר פרוע:

הלכה ד מתני' זה אומר זה כתוב ידי וזה כתוב ידו של חברינו וזה אומר זה כתוב ידי וזה כתוב ידו של חברינו דמי אילו נאמנים זה אומר זה כתוב ידי וזה אומר זה כתוב ידי ארכינו שיצטרף עפנין אחר דברי רבי ותפקידים אומרים אין ארכינו שיצטרף עפנין אחר אלא נאמן אדם לומר זה כתוב ידי:

גם למה נארכה לרבי אף על גב דרבינו אמר ארכינו שיצטרף אחר עפנין מודה הוא הכא שהן נאמני אמר רבי זעירא תנינ בכתבות דבית רב דברי רבי על השטר ודברי תלמידים במעיד על הפללה תנינ פותב אדם עדותו ומעידה אפילו לאחר פונה שניים כתוב ר' חננ אמר והוא שיחא זכור עדותנו רבי יוחנן אמר אף על פי שאינו זכור עדותו ותייא דרב חננ ברבי ר' יוחנן בררבני רבי זעירא רב חננ בשם רב אין הוא ואחר מצטרפין על חתימת העד והשני היה עביבא היה אחד מPAIR כתוב ידו וככתוב ידו של חברו

[דף י"ב ע"א]

ואחד אין אדם מPAIR וחברו מPAIR חבריו מה הוא שיצטרף עם אחד מן השוק להיעיד עליו הדא הוא דמר רבי זעירא רב חננ בשם רב אין הוא ואחר מצטרפין על חתימת העד השני לא צורה דלא בשחו שניים אחד הכל מPAIR בכתוב ידו ואחד אין אדם מPAIR וחברו מPAIR חבריו מהו שיעשה באחד מן השוק להיעיד עליו אם אתה אומר בן נמצאת כל העדות כתיקיתם בעד ר' אמר רבי יודן ויאת אלו שניים שיצאו מעיר שרוביה גוים בגין הדא סופיטה אחד הכל מPAIR אין אותו שהוא ישראל ואחד אין אדם מPAIR חבריו מPAIR מהו שיעשה באחד מן השוק להיעיד עליו אם אומר אתה בן לא נמצאת כל העדות כתיקיתם בעד אחד ובא נמצאת כל העדות כתיקיתם בעד אחד רבי חי אמר רבי זעירא

בעא עד אחד בפה ועד אחד בשטר מהו שיאטרפו עד אחד בכתב בלום הוא לבן צירכה בשהיו שנים מזאו לקים בכתב ידו של ראשון ולא מזאו לקים בכתב ידו של שני רבינו מנא בעא עד אחד בכתב מהו חזקקו לשבעה עד אחד בכתב בלום הוא לבן צירכה בשהיו שנים מזאו לקים בכתב ידו של ראשון ולא מזאו לקים בכתב ידו של שני רבינו בחודא

[דף יב ע"ב]

אי מקובלין מן העדים אלא אם כן ראו שניהם כאחת רבוי יהושע בן קירה אומר אפלו ראו זה אחר זה רבוי ורמיה רבוי שמיאל בר רב יצחק בשם רב מודין חכמים לר' יהושע בן קירה בעדי בכורה ובעדיה חזקה רבוי בא בשם רבוי ורמיה אף בעדי סימנים בן מה דא פשיטה בשזה אומר ראיתי שתי שערות בגבנו וזה אומר ראיתישתי שערות בגבנו אחד אומר ראיתי שערת אחת בגבנו ואחד אומר ראיתי שערת אחת בקרים לא כלום כל שעון גבונם וגבונם שנים אומרים ראיינו שערת אחת בגבנו ושנים אומרים ראיינו שערת אחת בקרים רבוי יוסי בר בון רבוי יהושעיא בריה דר' שמאי חד אמר פסול והורנא אמר בשר פאן דמר פסול בمعد על חצי סימנון ומאן דמר בשר שמא נשרו חד אומר ראיתי שתי שערות בגבנו ואחד אומר ראיתישתי שערות בקרים רבוי בא אומר דברי חכל בשדר רבוי חי אמר דברי חכל פסול רבוי יוסי אמר במחלוקת אמר רבוי יוסי לרבי חי והוא ר' יודן ספר דכונו אמר על דרביה אנה פילג לא כל שעון עליה אמר רבוי מנא יאות אמר רבוי חי אלו שטר שהוא מהותם באربع חותמות וקרא עליו ערער זה מעיד על שנים וזה מעיד על שנים שמא בלום הוא ואין כל חתימה וחתיימה צירכה שני עדים וכח כל סימן וסימן ציריך שני עדים ר' חנינה יליף לה ממשני חזקה אלו אחד מעידה שאכללה שנה ראשונה שניה ושלישית ואחד מעידה שאכללה שנה רביעית חמישית וששית שמא בלום הוא ואין כל חזקה חזקה צירכה שני עדים וכח כל סימן וסימן ציריך שני עדים:

הלוּכה ה מתני' החאה שאמרה אשת איש חייתי ונירושה אני נאמנת שהפה שאסר הוא הפה שהתריר אם יש עדים שהיא אשת איש וזהו אומרת פרושה אני אינה נאמנת:

גם פני אם משגיחת באו עדים חרי זו לא יצא רב חונה ור' חנינה תריהן אמרין לא סוף דבר משגיחת אלא אפלו הтирוה בית דין להינשא כתהא חרא איתא אתה לגבוי ר' יוחנן אמרה לייה אשת איש חייתי ונירושה אני והтирוה מן דנקפת אמרין ליה רבוי חרי ערכיה בלבד אמר בך אני אומר אפלו ערכיה בקסונן תפטעין אמר רבוי יוסי בר בון תרין עבדין חוץ אחד אמרין ליה חרי ערכיה בלבד ואחד אמרין לו חרי ערכיה בקסונן וכן אמר לך בך אני אפלו בקסונן תפטעין ר' יוקו בעא

אשת איש חייתי ונתרשתי במקום פלוני ובאו שניים ואמרו לא נתגרשה אשה במקום פלוני מחייבין כן אזתה רבוי יוסי בעא אמרה אשת איש חייתי ונתרשתי במקום פלוני באזתו חיים ובאו ואמרו נתגרשה אשה במקום פלוני ובאו שניים ואמרו לא נתגרשה אשה במקום פלוני מה חייב עדות בתרזה עדות אנו בתיון מפה |

[דף יג ע"א]

היום אמרה אשת איש חייתי ולמהר אמרה גירושה אני אמרינן לה אתמול אמרת אין ויום דין אכן אמרה לנו מפני כת של פריצים שהיה בגין להזודג לי רבוי אבון בשם רבוי אילא מכיוון שהביאה מתלא לדבריה נאמנת כהדא שמואל בעא אודיקוי לאותה אמרה ליה טמאה אני למחר אמרה ליה טהורת אני אמר לה אתמול אמרת טמאה יומא דין תורה אמרה ליה לא הווה בחילוי הי שעתה אתה שאל לרבי איל מכיוון שהביאה מתלא לדבריה נאמנת:

הלכה ז משנה האשח שאומרה נשכית וטהורה אני נאמנת שהפה שאסר הוא הפה שהתריר אם יש עדים שנשבית וחייא אומרת טהורה אני אינה נאמנת אם משינוישאת באו עדים הרי זו לא תצא:

גמרא רב חונה אמר לא סוף דבר שנישאת אלא אפילו הтирוה בית דין לינשא נשים נשבו לשם אתה עובדא קומי אבא בר בא ולוי ושמואל אמרו מboro להן עדים ניסקון לארעאidisrael אמר ליה ומה געשה לימי הראשונים שתתיחדו אמר ליה אבא בר בא אילו הווין בנטך בן היהיטה אמר ואישתבין בנתיה דشمואל כשנגה שיוציא מלפני השלוות כד מלוקן להכא מלוקן שבין עמהוזן עליין קומי רבוי חניתה אוקמן שבין מלבר אמרו ליה נשכינו וטהורות אנו והתרין מן דנקפן שלחון שבין עליין אמר ניכרות אילו שבנות חכם חן מן דאיתודען מען הווין אמרין לשמעון בר בא איתפל בקריבתך נסב לקדמיה ומיתה לתניינא ומיתה למה בנין דשקרון חם ושלום לא שקרון אלא מן חטאת דחניתה בן אחיו רבוי יהושע שעיבר את השנה בחוץ לאריין:

הלכה ז משנה שתי נשים שנשבו זאת אומרת טהורה אני וזאת אומרת טהורה אני אין נאמנות בזמן שהן מעידות זו על זו הרי אילו נאמנות ובן שני אנשיים זה אומר מהן אני וזה אומר מהן אני אין נאמניין בזמן שהן מעידין זה את זה הרי אילו נאמניין:

גמרא רבי חייה בשם ר' יוחנן מתניתא לעניין קדשי הגבול אבל לעניין משפחה ולקדשי המזבח צריך שני עדים והוא תני מעlein לכהונה ללויה לישראל עפ"י עד אחד ניחא לכהונה ללויה לישראל ולא לעניין משפחה ליתן לו מעשר עני שני חוקות לכהונה בארץ ישראל נשיאות כפים וחילוק גرنנות ובஸוריא נשיאות כפים אבל לא חילוק גrnנות עד מקום שלוחוי החדר מגיעין עד גמרין ובכל כסוריא רבי שמעון בן אלעזר אומר אף באלאכנדריה בשעה שבתי דין יושבין שם תני רבנן שמעון בן גמליאל כשם שהתרומה חוכה לכהונה כך מעשר ראשון חוכה לכהונה והחולק על פי ב"ד אינה חוכה לכהונה אני אומר תרומה נפלת לו מאבי אמרו כהן אמר ר' ישמעאל כי רבי יוסף מימי לא העדתי עדות ופעם אחת העדתי והעליתי עבד לכהונה ר' יצחק בן הcolaה אמר ר' ברבי חד העלה אה מפי אחיו וחרנה העלה בן מפי אביו חד לכהונה חד ללויה חד בר נש אתה לנבי דברי (<אליא>) אמר לייה בני הווא וכחנא הוא אמר ליה בנך הווא ואינו כהן אמר ליה ר' חייה רוכבה אם מאמיןו את שהווא בנו האמיןו שהווא כהן ואם אין את מאמיןו שהווא כהן אל תאמיןו שהווא בנו אל בנו הווא אלא אני אומר בן גירושה הווא או בן חילוצה הוא א"ר אבין אכין א"ל אם מאמיןו את שהווא בנו האמיןו שהווא כהן ואם אין את מאמיןו שהווא כהן אל תאמיןו שהווא בנו ויעשה כהරחק עדות והוא נאמן עליו אמר לו בנו הווא אלא אני אומר בן גירושה והילוצה הווא לא כן אמר רבי יצחק בן הcolaה ר' שמעון בר חד העלה אה עפ"י אחיו וחרנה העלה בן מפני אביו נימא משעהלה רבי אח מפני אחיו

אפילו תימר בן מפי אביו ללויה:

הלכה ח משנה ר' יהודה אומר אין מעlein לכהונה על פי עד אחד א"ר אלעזר אמרתי במקום שיש עורין אבל במקום שאין עורין מעlein לכהונה על פי עד אחד רבנן שמעון בן גמליאל אומר משום ר' שמעון בן הכנן מעlein לכהונה על פי עד אחד:

גמרא ר' חייה בשם רבי יוחנן אין ערער פחות משני רבי בון בר חייה בעא מה אנן קיימים אם בשעהלו אותו באחד יורידו אותו באחד ואם בשעהלו אותו בשנים אפילו כמו לא יורידו אותו אמר רבי הונא אתין כרבנן דתמן ברם רבנן דהכא וכרבנן בר יעקב בשם שמעלים אותו בשנים כך מורידין אותו בשנים:

הלכה ט משנה האשה שנחכשה ע"י עכו"ם על ידי ממן מותרת לבעלה על ידי נפשות אסורה לבעלת עיר שכבה כרוקום כל הכהנות שבתוכה פסולות ואם יש עדים אפילו עבד אפילו שפהה הרי אילו נאמנין שאין אדם נאמן ע"י עצמו אמר רב כי זכריה בן הקצב המפורסם הזה לא זה ידו מותקן ידי משעה שנכנטו עכו"ם לירושלים עד שייצאו אמרו לו אין אדם מעיד על ידי עצמו:

גמרה תמן תנינן העיר ר' יוסי הכהן ור' זכריה בן הקצב על תינוקות שהורנה באשקלון וריהקהו בני משפחה ועדייה מעידין אותה שלא נסתירה ולא נטמאה לפני שהעדים מעידין אותה שלא נסתירה ושלא נטמאה הא אם אין עדייה מעידין אותה שלא נסתירה ושלא נטמאה לא אמר רב כי לעזר שנייה היא בהירחון שהרבנים נהגין לו בהתאר: על ידי נפשות אסורה: ר' יודן בריה דרב חמא דכפר תחמין בשם חוקיה והוא שנגמר דין להרינה רב יוחנן אמר אף' לא נגמר דין להרינה אמרין בשם רב כי יוחנן אשת לסתים כלסתים. או וזה כרוקום רב כי בא בשם רב היה ברashi כגון בגנו

[דף י"ד ע"ב]

דוגני ושלשליות וכבלים ואוזוים ותרנגולין ואפרטוטות מוקפין את העיר ומיר רב כי בא בשם רב חמיא ברashi מעשה היה ובברחה ממש סומה אחת היה שם פירצה אחת מצלת את הכל היו שם מהחובאים צרכיה ר' זעירה ר' בא בר זבדא רב כי יצחק בר הcolaה בשם ר' יודן נשיאה ובכלב כרוקום של אותה מלכות אבל כרוקום של מלכות אחרת כליסטים הן ואפילו קטן ר' אימרי בשם ר' יהושע בן לוי אפילו קטן אפילו קרוב אפילו קטן וקרוב נשמעינה מן הדא הנניה קרטיסיה אישתבאי הוא ובניה ואיתתיה אהון לנבי רב כי חנינה ולא קובלון אהון לנבי רב כי יהושע בן לוי וקובلون הדא אמרה אפילו קטן וקרוב רב כי היה בר יוסף שליח בת ראתה אמר יסكون עימה תלתא תלמידין שם יפנה אחד מהן לצורכו תהייח עם שנים והא תנינן מוסרין לו שני תלמידי חכמים שמא יבוא עלייה בדרך אמר רב כי אכן ובבעלה הרי שלשה אף הוא שבר לה את הבית והוא מעלה לה מזונות ולא היה מתייחד עמה אלא בפני בנינה וקרא על עצמו הפסוק הזה (ירמיהו מה) יגעתי באנחתיו ומנוחה לא מצאתαι:

הלכה י משנה ואילו נאמנין להעיד בגודלן מה שראו בקוטנן נאמן אדם לומר זה כתוב ידו של אבא וזה כתוב ידו של רב כי זה של אחיו זכור אני באשת פלוני שיצתה בהינומה וראשה פרוע ושיהיה איש פלוני יוציא מבית הספר לטבול לתרומותיו לשיהה חולק עמו בגורן ושהמקום הזה בית הפרס הוא ועד כאן היינו באין בשבת אבל איינו נאמן אדם לומר דרך היה לאיש פלוני במקום הזה מעמד ומופך היה לאיש פלוני במקום הזה:

גמרה תני ובכלל דברים שחן רגילון בחן תני ובכלל שיצטרף עם אחרים וחש לומר שהוא עבד הוא הדא מסיעא להחיה דמור רבינו חמא בר עוקבה בשם רבינו יוסי בר חנינה אמור לאדם ללמד את עבדו תורה

[דף ט"ז ע"א]

לא כן א"ר זעירא בשם רב ירמיה העבד עולה משבעה קרייות וידבר עליה מג' פסוקים תיפתר שלמד מאיליו או שלמדו רבו כתבי וחש לומר שהוא עבד הוא מסיעא להחיה דתני ר' חייה נשים ועבדים אין חולקין על הגורן אבל נותרין לו מנתנות כהונה ולוייה מותך הבית מהו להוציא ממון מותך עדותן

היך עבדיא היו הכל יודיעין עד שדה רואבן תחום שבת ובאו ואמרו עד כאן חיינו באין בשבת ונמצאת השדשה של שמעון מהו מפיקתה מן שמעון ומהורתה לרואבן מהו שישו נאמניין לומר יוצאיין הוי ללקט בפני شبיעית ושמענו פלוני ממילל על פלוניות אשתו אשה פלונית ממילל על בניה ר' אחא ר' שמואל בעי הוומו מהו שישלים או יבא כי דא"ר בא רב יהודה בשם שמואל אין לומדין דבר בדברים וממים וכך כן תני שאכלנו בקציצת פלוני ופלוני מהו בקציצת בשעה שהיא אדם מוכר את שדה אהוזתו היו קרובי מילין חניות קלויות ואגוזים ושוכרין לפני התינוקות והתינוקות מלקטין ואומרים נקץ פלוני אהוזתו ובשעה שהוועת הזור פלוני לאהוזתו אמר רבינו יוסי כי רבי בון אף מי שהיה נושא אשה הונגת לו קרובי מילין חניות קלויות ואגוזים ושוכרין לפני התינוקות והתינוקות מלקטין ואומרים נקץ פלוני ממשפתחו ובשעה שהיא מגרשה הוי עושים לו כן ואומרים חזר פלוני למשפתחו: בגודלן מה שראו בקוטנן וכו'. אין נאמניין אלא בגודלן מה שראו בקוטנן הא בקוטנן לא תמן תנין נאמנת אשה או קטן לומר מיכן יצא נחיל מהלך לתוכה שדהו וגוטל את נחילו ובזה הוא אמר בן רבי אחא רבינו חנניה בשם ר' יהנן לא אמר ר' יהנן בן ברוקה אלא על נחיל של דברים שאין גזלו דבר תורה תני רבינו אושעיה ובכלל במפריה אבל בשוכנו לא רבינו זעירא בעא קומי ר' מנא לא מסתברא על אתר הא לאחר וזהן לא אמר לייה אף אני סבור בן ותנין במה דברים אמרים שהעידו במאמרן אבל יצאו והזרו אני אומר מפני יראה ופיתוי אמרו:

פרק ג

[דף ט"ז ע"ב]

הלכה א' משנה אילו נערות שיש להן קנס הבא על הממותרת ועל הנtinyה ועל הכותית והבא על הגיורת ועל השפהה ועל השבואה שנפדו או שנשתחררו או שחוותות מבנות שלוש שנים ויום אחד הבא על אהותתו ועל אהות אמו ועל אהות אשתו ועל אשת אהו ועל אשת אחיו אביו ועל הנידח יש להן קנס אף על פי שהן בהיכרת אין בהן מיתה בית דין:

גמרא כתיב (דברים כב) ולו תהיה לאשה אשר הייתה לו וממותרת היא ראייה לו רבינו שמעון בן לקיש אמר (شمota כב) בכפ' יש��ול כמושר הבתולות ריבכה כאן בתולות הרבח אמר רב זעירא אילו היה כתיב בתולות כמושരות לית כתיב אלא כמושר הבתולות לא ריבכה אותן הכתוב אלא למוחרר בלבד וידיא אמרה הדא דתני חזקה (שם) אםinan יאמן אביה אין לי אלא שמייאן אביה מנין שם ימאנו אפילו מהשימים תלמוד לומר מאן ימאן מ"ט מעתה הבא על השפהה (<לא>) יהא לה קנס לית יכול דתני יכול הבא על השפהה ארמית יהא חייב תלמוד לומר (שם) מוחר ומהרנה לו לאשה את שיש לו להיות בה יצאת שפהה ארמית שאין לו להיות בה התיכון הרי אהותו אין לו להיות בה והוא משלם קנס שנייא הוא שיש לה להיות אחר הרי בטו יש לה להיות אצל אחר ואני משלם קנס שנייא היא שהוא מתחייב בנפשו שכל המתחייב בנפשו אינו משלם ממון. נתינה. אמר רבינו יוסף נתנים לא חשו להם אלא משום פסול משפהה אין תימור משום פסול עבדות מעתה הבא על הנtinyה לא יהיה לה קנס ונתניין הבא על הנtinyה יש לה קנס. כתיתת. אמר כמאן דאמר כתוי כישראל לכל דבר ברם כמאן דמר כתוי גנו לא בדא דאיתפלגון כתוי גנו דברי רבנן שמעון בן גמליאל אומר כתוי כישראל לכל דבר אפילו תימא כתוי גנו כתוי משום מה הן פסולין לא משום גנו ועבד גנו ועבד הבא על בת ישראל הוולד ממזר וממותרת יש לה קנס לחומרין או לעניין משפהה את עבד ליה גנו ועבד הבא על בת ישראל הוילד ממזר

[דף ט"ז ע"א]

לענין קנס את עבד ליה כישראל הבא על הגיורה הוולד גנו א"ר יוסף ב"ר חנינא האונס והמפתחת את היתומה פטור אמר רבינו בר ממל מחלוקת בר' יוסף הגלילי ברם בר' עקיבא יש לה קנס וקנסת של עצמה אמר רבינו יוסף מתניתא אמרה פחוותות מבנות שלוש שנים ויום אחד ולא כיתומה היא והתני (דברים כב) תחת אשר עינה לרבות את היתומה לקנס דברי יוסף הגלילי אמר ר' אחוי

תיפתר שבא עליה עד שלא מות אביה כבר נראה לאותה תמן תנין האוכל תרומה מזיד משולם את הקרן ואינו משולם את החומר ותנין אילו הן הולקין הכא את אמר לך וכא את אמר משולם אמר יוחנן לצדדין היא מתניתה אם התרו בו לך לא התרו בו משולם סבר ר' יוחנן למיימר במקומות מכות ותשולם משולם ואינו לך וילקה וישלים (דברים כה) כדי רשותו מושום רשעה אחת אתה מהיבנו ואי אתה מהיבנו מושום שתי רשותות ויישלים ולא לך بما שיש בו שתי רשותות הכתוב בדבר (שם) והפלו השופט והכחו לפני כדי רשותו במופר ר' שמעון בן לקיש אמר ואפילו לא התרו אין משולם מאחר שאלה מתרין בו לך מתניתא פליגא על רבינו שמעון בן לקיש האוכל תרומה שוג משולם את הקרן וחומר ואלו התרו בו אין לך פתר לה כרבינו מאיר דרבינו מאיר אמר לך ומשלם מתניתא פליגא על רבינו אמר לך ומשלם רבינו אמר לך בשם רבינו שמעון בן לקיש מן המוציא שם רע למד רבינו מאיר (דברים כב) והואו אותו מכות וענשו אותו ממון רבנן אמרין לחידשו יצא המוציא שם רע ובדבר שהוא יוציא לחידשו אין לומדין ממנו לפיו שבכל מקום אין אדם מתחייב מדיבورو וכן אין אדם מתחייב מדיבورو הוואיל וכן אין את למד ממנו דבר אחר בן אין את למד ממנו לא עונשין ולא מכות לא בן אמר ר' אבוחו בשם רבינו יוחנן מזיד בחלב

[דף ט"ז ע"ב]

שוג בקרבן מתרין בו לך ומבייא קרבן וכא לך ומשלם ר' בן בר היה בשם רבינו שמואל בר רב יצחק אמר כדי רשותו שני דברים מסורין לבית דין את תופם אחד מהן יצא דבר שמור לשמים הכל מודין שאין אצל מיתה מן הדא (ויקרא כד) מכח בהמה ישלהנה ומבה אדם ימת מה מכח בחמה לא חלקתה בו בין שוג למזיד לחיביו ממון אף מכח אדם לא תחלק בו בין שוג למזיד לפוטרו ממון מה פליגין בממון אצל מכות רבינו יוחנן אמר אין ממון אצל מיתה ויש ממון אצל מכות רבינו שמעון בן לקיש בשם שאין ממון אצל מיתה אך אין ממון אצל מכות רבינוامي בבליה בשם רבנן דתמן טעם דרבינו שמואל בן לקיש רשות רשות במוחייבי מיתה ונאמר רשות

במוחייבי מכות מה רשות שנאמר במוחייבי מיתה ב"ד אין ממון אצל מיתה אף רשות שנאמר במוחייבי מכות אין ממון אצל מכות נתן בר הושעה אמר כאן בנערה וכן בנכורת נערה יש לה כסם ואין לה מכות בנכורת יש לה מכות ואין לה כסם ואין לה בושת ופגם רבנן דקסרין אמרין תיפתר שהפיתתו או שמחלה לו וסביר נתן בר הושעה במקומות מכות ותשולם משולם ואינו לך וילקה ויישלים כדי רשותו מושום רשעה אחת אתה מהיבנו ואי אתה מהיבנו מושום שתי רשותות ויישלים ולא לך בעדים זוממין כמה דתימר תמן בעדים זוממין משפטין ואין לך וכןACA משלם ואינו לך אמר

רבי יונה טעמא דרבנן נתן בר הושעה כדי רשותו את שמכותו יוצאות כדין רשותו יצא זה שאומרים לו עמוד ושלים מתניתא פליגא על רבינו שמעון בן לקיש האוכל תרומה מזיד משם את הקרן ואינו משלם את החומר על דעתיה דעתן בר הושעה דאמר משלים נהיא על דעתיה דברי יהנן אמר התרו בו לוקה ואם לא התרו בו משלים פתר לה מזיד [בלא] בהתראה על דעתיה דברי שמעון בן לקיש לא שנייא היה שוגג היה מזיד היה לא התרו בו פתר לה כרבנן מאיר אמר לוקה ומשלים אמר רבינו קומי רבינו מנא ואפלו

[דף י"ז ע"א]

יסכום רבינו שמעון בן לקיש כל מתניתא דרבנן קרייה דרבנן מאיר והכתיב (ויקרא כב) ואיש כיiacル קודש בשגגה אלא מיסכבר סבר ר' שמעון בן לקיש חומש קרבן ואפלו תימר חומש קרבן קרנו קרבן א"ר יודן בר שלום מתניתא אמרה שהקרן קנס דתנין תמן אינו משלים תרומה אלא חולין מהתקניין והן נעשין תרומה אילו ממה שאכל היה משלים נהיא ועוד מהדא דתני אבל תרומה טמאה משלים חולין טהורין ואם שלום חולין טמאין יצא ולא דמי עצים הוא חייב לו הדא אמרה שהקרן קנס כמה דאת אמר קרן קנס ודכוותה חומש קרן אלא רשבל' כדעתה כמה זו אמר תמן הכל היה בכלל (שמות כ) לא תענה ברעך עד שקר יצא (דברים יט) ועשיתם לו כאשר זם לעשות לאחיו לא שישלים ממוןoca הכל היה בכלל (ויקרא כב) וכל זו לא יאכל קודש יצא ואיש כי יאכל קודש בשגגה שישלים ממון והתני מודין חכמים לר"מ בגין תרומות חבירו ואכלת שהוא לוקה ומשלים שכן האוכל תרומה לוקה והתני מודין חכמים לרבי מאיר בגין הלב חבירו ואכלו שלוקה ומשלים שכן האוכל הלבו לוקה והתני החומר את הפרה משלה ששת קבון לפרה וארכבעת קבון לחמור שכן החומר פרתו לוקה אמר רבינו יוסף שכן מהויבי מיתות גנב תרומות הקודש ואכלת שהוא לוקה ומשלם מכל מקום הפסידו

[דף י"ז ע"ב]

ממון אמר רבינו מנא קומי רבינו יוסף מעתה הבא על אחוותו קטנה ילכה וישלים שכן הבא על אחוותו בוגרת לוקה חור ומור גבי אחוותו חל עליו תשולמין ומיתה כאחת ברם הכא מכיוון שהחכם נתחייב מכות ומיין ואילך בתשלומין התיב רבינו זעירא קומי רבינו מנא הרי המצית גדייש של חבירו בשבת על שיבולות הראשון חייב מכות מיין ואילך בתשלומין ולית אמר כן על כל שיבולות ושיבולות יש בה התריות מיתה וכו על כל חסימה וחסימה יש בה התריות מכות רבינו יוסף כי רבינו בון אמר תרין אמרויאין חד אמר בחומר בתרומה ובקדושים והרנה אמר בחומר על ידי שליח שליח לוקה והוא פטור (ויקרא יז) דם יחשב לאיש ההוא ולא לשולחו שוגג בתרומה ומזיד בחמיין שוגג בתרומה ומזיד בנזיר

שוגג בתורמה ומoid ביום הכהפורים אין תפרירנה בשני דברים ניחא ואין תיפטר בדבר אחד מהולוקת רבי יוחנן ורבי שמעון בן לكيש תמן אין בין שבת ליום הכהפורים אלא שזה ודונו בידי אדם זה ודונו בהיכרת הא בתשלומיין שניין מתניתא דרבי נחונייא בן הקנה דרבי נחונייא בן הקנה אומר

[דף י"ח ע"א]

יום הכהפורים כשבת לתשלהיין רבי שמעון בן מנסיא אומר מהויבי כריתות כמהויבי מיתות בית דין מה בינהון רבי אחא בשם ר' אבינה גערה נידה בינהון רבי מנא אמר אף אחות אשתו בינהון על דעתיה דר' נחונייא בן הקנה מה שבת אין לו היתר אחר איסורה אף יום הכהפורים אין לו היתר אחר איסרו ואילו הויאל ויש להן היתר אחר איסורן משלם על דעתיה דרבי שמעון בן מנסיא מה שבת יש בה כרת אף יום הכהפורים יש בה כרת ואילו הויאל ויש בהן כרת אינו משלם רבי יודה בר פז בעא מכות וכרת מה אמרין בה אילין תנוי אמר רבי יוסי צריכה לרבעין רבי יונה בעא למה לא שמע לה מן הדא דתני רבי שמעון בן יהוי דתני רבי שמעון בן יהוי רבי טרפון אמר נאמר כרת בשבת ונאמר כרת ביום ונאמר כרת ביום הכהפורים מה כרת שנאמר בשבת אין מכות אצל כרת אף כרת שנאמר ביום הכהפורים אין מכות אצל כרת אמר ר' מנא קומי רבי יוסי מה צריכה לא כרשבל' ברם כרבי יוחנן מה מכות אצל מיתה יש לו כל שכן מכות אצל כרת דאיתפלגון השוחט אותו ואת בנו לשם ע"ז רבי יוחנן אמר התרו בו ממש אותו ואת בנו לזכה ממש ע"ז היה נסכל רשב"ל אמר אף' התרו ממש אותו ואת בנו אינו לזכה מאחר שאילו התרו בו ממש ע"ז היה נסכל אמר ליה אפילו כרבי יוחנן צריכה לו תמן שני דברים וכן דבר אחד על דעתיה דרשב"ל מה איכא בין אילין תנאי לאילין רבנן לאין לא כריתות רבי יודן אמר הבא על הממוורת בינהון ר' חנניה אמר המצית גדייש חבירו ביום טוב בינהון על דעתיה דאילין תנאי הויאל ואין בהן כרת משלם על דעתיה דרבנן דאילו הויאל ויש בהן מכות אינו משלם מעטה אילו גערות שיש להן קנס דלא כרבנן אמר רבי מתניתה

[דף י"ח ע"ב]

תיפטר דברי הכל במזר שבא על הממוורת ואשת אחיו לאו יבמותו היא אמר רבי מתניתה תיפטר שהו לאחיו בנם ואירם אישת ומות ובא אחיו ואנפה;

תוספות

השלם

מבפנים ובין מבחוץ, אם יכול הטעית לעמוד בפני עצמו – מציל, ואם לאו – אין מציל:

ד. ככל שנטודק בין שניינו ובין ערבית, ועשוי כמיין משפט, רחוב מבפנים וצר מבחוץ, טמאה ברוחב – הבית טמא, ובצאר – נידון מהצהה על מהצהה. רחוב מבחוץ וצר מבפנים, טמאה ברוחב – הבית טהור, ובצאר – נידון מהצהה על מהצהה. נטודק כמיין שניינו, ומפלש לכאן ולכאן, רחוב מלמטה וצר מלמעלה, וטמאה בין ברוחב ובין באצ'ר – הבית טמא. נטודק כמיין ערבית, ומפלש לכאן ולכאן, רחוב מצד אחד וצר מצד אחד, טמאה ברוחב – הבית טמא, ובצאר – נידון מהצהה על מהצהה. וכמה יהא הסדק הזה? טפח. רבינו יהודה אומר: מלא אגרופו של בן בטיה, נטל הימנו מבפנים, והושיר עליו מבחוץ, ונמצאת טמאה מחציו הכתל ולפניהם – הבית טמא, נטל הימנו מבחוץ, והושיר עליו מבפנים, ונמצאת טמאה מחציו כתל ולהוציא – הבית טהור:

ה. היה טמא נטל הימנו מבחוץ, והושיר עליו מבפנים, ונמצאת טמאה מחציו כתל לבניין, של בנין – נידון מהצהה על מהצהה, ושל סלע – נידון קולפת השום. חציו של סלע וחציו של בניין, חציו של סלע נידון קולפת השום, וחציו של בניין נידון מהצהה על מהצהה. רבינו יוסי אומר: טמאה מחציו הכתל ולחוץ – הבית טהור. העומד מלמעלה כנגד הטמאה – טהור, שאין הטמאה מעברת את הקורות, וכך על פי שאין הקורות לאותה הרות. רבוי מאיר ורבוי שמעון אמרים: מהচיזו ולחוץ – טמאה בזקעת וועלבה בזקעת ויורחת. טמאה שהיא נתונה על גבי הכתל, בין מהচיזו ולפניהם, בין מהחיזו ולחוץ – הבית טהור:

ו. ככל שبين שניינו בתים, וטמאה בתוכו, הבית הקרוב לטמאה – טמא, והקרוב לטהרה – טהור, מהצהה על מהצהה – שניהן טמאין. רבוי אליעזר אומר: שורפין עלייהן

מפעצת אקלות פרק שכיעי

א. ארבעה שהו נושאין את הנדרה, ואין במוותות עלי המרדע, טמאה תחתיתו – כלים שעלו גביהם טמאין. טמאה על גביהם – כלים שתחתיתו טמאין. רבוי אליעזר מתר: فإذا מן המת בפי הערב, האהייל על גביהם הנדרך – אדם וכלים שתחתיתו טהורין. האהייל על גביהם תנור וכלים החדרשים – טהורין. נתון על גביהם ארבעה כלים טהורים, ואין בהן פותח טפח, טמאה תחתיתו – כלים שעלו גביהם טמאיין. טמאה על גביהם – כלים שתחתיתו טמאין, רבוי אליעזר מתר. ואם יש בהן פותח טפח, טמאה תחתית – כלים שעלו גביהם טמאיין. טמאה שעלו גביהם – כלים שתחתיתו טמאיין. נתון על גביהם ארבע כיסאות הנוננות על גביהם אבניים ואין בהן גבה טפח, טמאה תחתיתו – כלים שעלו גביהם טמאיין. טמאה על גביהם – כלים שתחתיתו טמאיין. ואם ראשית נושאין – בין קך ובין קך טמאיין:

ב. נסר, שראשו אחד נתון על גביהם האבן וראשו אחד נתון על גביהם הפסל, רואין אותו, שאם הנסר, שאם יטול הפסל ויכל לעמוד בפני עצמו – מציל. ואם לאו – אינו מציל. רבוי יוסי ברבי יהודה אומר: רואין את הנסר, שאם יורד ויושב, ויש תחתיו רבוע טפח ועל טפח ועל רום טפח – הרי זה מציל, מפני שהוא נידון לשפועין אהילין. רבוי יהודה אומר ממש רבוי אליעזר: אף על פי שנפתחה הדלת – הבית טהור, לפי שלא נתמא המפתח:

ג. בית שחציו בקנקני טהורות, ופיהן כלפי הטהרה – מצילות. כלפי הטמאה – אין מצילות. רבוי שמעון בן יהודה אומר ממש רבוי שמעון: אף כלפי הטמאה מצילות, עד שיהא בפיהן פותח טפח. THEN בטיט, בין

טפח על טפח ברום טפח - הרי הוא כבר סתום, ומTEAMMA כל סביריו. כלים שמתחתי הפהר - טהורין. ורבינו יוחנן בן נורי מTEAMMA: יא. תבה שעשאה פרדסינא, אף על פי שמשתמש בה - טהורה. היתה טמאה ונעשה פרדסינן - טמאה עד שיקבענה במסמר. פרדסינן שהוא פותח לבית מגף, וטמאה בתוכו, והביה טמא, טמאה בביה מה שבתוכו טהור, מפני שדרך הטמאה יצאת ואני דרכה לכנס. טמאה בקרע או בכתל שלמטה הימנו - טמאה בוקעת וועלה בוקעת וירידת, ורואין את הפרדסינן כאלו הוא אטם, ונדרון ממחזה על ממחזה להביא את הטמאה אל הביה. שלשה פרדסינן זהה על גבי זה, וטמאה תחתיהן, או ביביהם או על גביהם - טמאה בוקעת וועלה בוקעת וירידת, ורואין את הפרדסינן כאלו הן אטומות, ונודים ממחזה על ממחזה להביא את הטמאה אל הביה. רבינו יהודה אומר ממש רבינו יהושע: סמך להן ספות טהורות לאוכל בהן פסחים:

מפתח אקלות פרק שמיני

יא. כזית מן המת פתחת הרדר או על גביו - טמאה בוקעת וועלה בוקעת וירידת. טמאה בתוכו, הנוגע בו מתוכו - טמא טמא טמא שכעה, מאחריו - טמא טמא ערב. טמאה מאחריו, הנוגע בו מאחריו - טמא טמא טמא שבעה. ומתוכו - טמא טמא ערב, והנכנס לחוכו - טהור. כחציזית מתוכו וכחציזית מאחריו, הנוגע בו בין מתוכו ובין מאחריו - טמא טמא ערב, והאהל עצמו - טמא על ידי אחרים, קל וחומר שמאיציל הוא על ידי עצמו:

ב. אהל שהיה נטווי על גבי ארבעה שפודין של מתכת, רבינו יעקב אומר: איןו מציל, מפני שדבר טמא מעמידו. ורבינו יוסי אומר: מציל. נטווי על גבי קנים דורךין, רבינו יוסי אומר: מציל, ורבינו שמואון אומר: איןו מציל, עד שהיה נטווי כניטתה האهل:

את התורמה, ואין חיבין עליהם על טמאות מקדש וקדשו:

ג. מעזיבה שהיא לאoir העולם, וטמאה בתוכה, מחזיה ולמעלה - הביה טמא. והעווד מלמעלה כנגד הטמאה - הביה טהור. והעווד מחזיה ולמעלה - הביה טמא. מחזיה על מלמעלה כנגד הטמא, והעווד מלמעלה כנגד הטמאה, רבינו מTEAMMA ורבינו שמואון מטהר. רבינו יהודה אומר: כל הכלל משמש לביה. וכן היה רבי יהודה אומר: כל מעזיבה נשמש לעלייה. מזרים חכמים לרבי יהודה, בשתי מערות זו על גב זו, וטמאה בתחוונה, תחוונה וקרע טמא, עלינו וקרע טמא, תחוונה וקרע טהור. ורואין וקרע טהור, ותחוונה טהרה, וגגו של עליונה טהורה. וכן היה רבינו יהודה אומר: כתל שבין שני כוכין ובין שתי מערות, עד ששה טפחים - נدون ממחזה על ממחזה, יתר מכאן - נدون:

כלflat התשומ:

ג. קדרה שהיא נתונה מצד יופנה של מערה - אינה מצלת. מצד שקייפה של מערה - הרי זו מצלת. היתה נתונה בחלון שבין שני בתים, וטמאה באחת מהן - הרי זו טהורה, מפני שהיא נאלצת עם דופןו של שני. היתה טמאה בחלון שביניהם, ויש במקומה טפח על טפח ברום טפח, אם אין בין פיה לשקו甫 פותח טפח - הרי זו מצלת. אם יש בין פיה לשקו甫 פותח טפח - אינה מצלת:

ט. קלל של חטאה שהוא נתון בחלון, ויש במקומו טפח על טפח ברום טפח, אם אין בין פיו לשקו甫 פותח טפח - הרי זה מציל, ואם לאו - אין מציל; דברי רבינו אליעזר. ורבינו יהושע אומר: לעולם איןו מציל, עד שהיא לפנים הימנו קלל בפתוח טפח:

י. עמוד שהוא עומד בתוך הביה, וטמא תחוינו, והיא רוצצת - טמאה בוקעת וועלה במקום הטמאה.

תוספות

השלם

יהודה אומר: כפיקה של ערבות. רבי אליעזר ברבי צדוק אומר: משיעשו טפייפות. אמר רבי יוסי: אני אומר דבר אחד, והם אמרו דבר אחד. אני אומר: הטעמה דרפה ליצאת ואין דרפה לכנס, והם אמרו לי: אין להולד טמאה עד שיצא לאוויר העולם:

מחלוקת אהלות פרק תשיעי

א. רבי אליעזר אומר: נזיר, והמת תחת קרסו של גמל - אין הנזיר מגלה עליון, ואין חיבים עליון על טמאת מקדש וקדשו:

ב. טמאה שהיא נזינה בפטל, מחזה על מחזה. וכן עדר בהמה חייה ונעופ. וכן בעלי חיים שהיו מהלכין זה אחר זה, אפלו בראשו של זה בין רגליו של זה, וראשו של זה בין רגליו של זה - אין הנזיר מגלה עליון, ואין חיבין עליון על טמאת מקדש וקדשו:

ג. נדרח ברתמים שהעובד וכוכבים בתוכה ושנהינה בתוכה, בגיןו - טמאין מדרס.இאו היא הרתמים? כל שעוקרין אותה וודוחפים אותה מפקומה, ולענין טמא מות - בגיןו נכנסים בפתחם טפח:

ד. ואלו הן סכנות: אילן המסך על הארץ. רבי יהודה אומר: רואין את הפתוחנות כאלו הן עלות למעלה, ואת העלינות כאלו הן ירדות למטה, ואם היו נוגעות זו בזו בפתחם טפח - מביאות וחוזצאות. ואלו הן פרעות: פרע היוצא מן הגדר. היה נתוננות על גבי הגדר, רבי יהודה אומר: רואין אותן כאלו אבני כבורשות עלין. התរיפנו, רואין אותן כאלו הן שפודין של מתקת. ואם היו מבדילות זו מזו, אם יכולות לקבל את המצעיבה ראה; דברי רבי מאיר. ותקנים אומרים: מעזיבה ביןונית. רבי יהודה אומר: אם מכניס את החוט לצד זה ויצא לצד אחר ונגע, אף על פי שאין מכוון - הרי זה מביא:

ה. רבי יוסי אומר: חבילי המטה וסרייני חלונות, חוזצים את הבית ואת העליה, שלא תעבור הטעמה לצד השני. היה נתונין:

ג. סדין שתפררו וננתנו על גבי עירסה, אם אין ביןו לבין הארץ פותח טפח - הרי זה מציל. במאה הדברים אמורים? בזמן שאם תנטלו עירסה וסדרין עומדים, אבל אם תנטלו עירסה וסדרין נופלים, אף על פי שתפררו, ואף על פי שאינן מסולקין מן הארץ אלא כל שהוא - הרי זה אינו מציל. ואם היה מחלוקת של אהל, אף על פי שלא תפרה, ולא חשב עליה, ואין בינה לבין הארץ פותח טפח - הרי זו מציל. ואם יש בינה לבין הארץ פותח טפח - אינה מציל:

ד. המת בביתו ולוט פתחים הרבה, כלן גועלין - כלן טמאין. נפתח אחד מהם - אף על פי שלא חשב עליון - טהר את כלן. היה בו חלונות הרבה וכך כלן מגופות - כלן תהורות. נפתחו, כלן טמאות ולא הצללו על פתחים.فتح קطن בתוכוفتح גדור, המאהיל על גבי שניהם - טמא. חשב להוציאו בקטן - טהר הקטן את הגדור. היה שניהם מטהימים, המאהיל על גבי שניהם - טמא. חשב להוציאו באחד מהם - הרי חבירו טהור. היה לוفتح אחד לצפון ופתח אחד לדרום, וחשב להוציאו באפונו, אחר כך באו אליו או קורכוו ואמרו אין מוציאין אותו אלא בדרומו - טהר דרום את האפוני, ובכלב שלא יערים, ואם הערים - הרי אלו טמאין:

ד. בתים הפתוחין לאכסדרה, והמת באחד מהם, אם היה דרכו של מות לצאת בחר - בית שער והבתים טהורין. אם לאו, בית שער - טמא, והבתים - טהורם.

ה. החדר שלפנים מן הבית מגף, ונכנסה טמאה לפניהם דרך תחלין, מהচין טהור מפני שטמאה יוצאה באיזו דרך שנכנסה. רבי יהודה אומר: הפתוח בתחלין, בית שמאו אומרים: כישיפתך ארבעה טפחים, ובית היל אומרים: כישית מל. הפתוח סתום, בית שמאו אומרים: כישית חיל, ובית היל אומרים: כישיחש:

ח. אין לנפלין פתיחת הקבר עד שייעיגלו ראש כפיקה של שתי; דברי רבי מאיר. רבי

תוספות

השלם

אם אין בין קדרות העליונות לקורות פותח טפח, ובין שולי הקדרות לאرض פותח טפח, טמאה בתוכו - הבית טמא, טמאה בבית, מה שבתוכו - טהור, שדרך הטמאה לצאת ואין דרך הטמאה לכנס. אם יש בין פי העליונה לקורות פותח טפח, ובין שולי הקדרות לאرض פותח טפח, טמאה בתוכו - הבית טמא, טמאה בית - מה שבתוכן טמא. היתה אחת טמאה ונתינה באמצע, ויש במקומה טפח על טפח ברום טפח, טמאה בתוכה - הבית טמא. טמאה בית, מה שבתוכן - טמא:

ג. פיטום שהוא עומד בתוך הבית מן הארץ ועד הקורות, אם אין בין פיולקורות פותח טפח, ובין שולי לאرض פותח טפח, טמאה בתוכו - הבית טמא. טמאה בית, מה שבתוכו טהור, שדרך הטמאה לצאת ואין דרכיה לכנס. אם יש בין פיו לקורות פותח טפח, ובין שולי לאرض פותח טפח, טמאה בתוכו - הבית טמא, טמאה בית, מה שבתוכו טמא. היה פיו צר, ואין בין הוננו לבין קדרות פותח טפח - איןנו מציל, עד שהיה באוגנו פותח טפח. היה שולי חרין, ואין בין שולי לאرض פותח טפח - איןנו מציל, עד שהיה בשולי פותח טפח. היתה כורעת פחותה פקוקה בקש, אפלו גבורה מן הארץ אםה - הרי זו מצלת:

ד. כורת פחותה שהיא עומדת בתוך הפתחה סוממת את כל הפתחה. אם אין בין פיה לשוך פותח טפח, ובין שולי לאرض פותח טפח, טמאה בית - מה שבתוכה - הבית טהור, טמאה בית - מה שבתוכה טמא, שדרך הטמאה לצאת ואין דרכיה לכנס. אם יש בין פיה לשוך פותח וטמאה בתוכה - הבית טהור, טמאה בית - מה שבתוכה לפאיין פותח טפח, ובין שולי לאرض פותח טפח, טמאה בתוכה - הבית טהור, טמאה בית - מה שבתוכה טהור:

ה. שתי כורעות שנן עומדות בתוך הפתחה, וסוממות את כל הפתחה, שולי של זו על

על גבי הפתחה אויר, המאheeיל כנגד הנקב טמא, ושליא כנגד הנקב - טהור, מפני שהטמאה יוצאה באיזו דרך שנכנסה. רבינו יהודה אומר: אם יכולין לקלבל מעזיבה הבינונית - חוץין, כיון נתונין בתוך הבית - הרי אלו הן ורדות וסתומות. רבינו יוסי אומר: bahwa שהיא מלאה כלים, וזרקה על גבי כזית מן הפתה - טמאיין, שallow היתה נתונה על גבי הפתה באוויר - טהורין:

ו. נס רשות על פני הרים, וטמאה בצד זה, כלים שבצד זה - טהורין. רבינו יעקב אמר: רואין את הנסר שם ירד ושב, ונש תחתיו רבוע טפח על טפח על רום טפח, טמאה בצד זה, כלים שבצד זה - טמאיין: שלשה בתים זה לפנים מזה, חמץ זית בפנימי או באמצע, וכחץ זית בחיצון, חמץ זית בטמיון, הפנימי והאמצע - טהורין. חמץ זית בפנימי או חמץ זית באמצע, הפנימי טהור, והחיצון והאמצע - טמאיין. אמר רבינו יהודה: אני אומר דבר אחד, והם אמרו דבר אחד. אני אומר להן: מודה רב אליעזר לרבי יהושע בשתי חניות שהן פתוחות לבית - שבבית טמא, על מה נחלקו? על שני חדרים של בית, שרבי אליעזר מטהר, ורבינו יהושע מטמא. והם אמרו לי: מודה רבינו יהושע לרבי אליעזר בשני חדרים מה נחלקו? על שתי חניות, שרבי אליעזר מטהר, ורבינו יהושע מטמא:

מסכת אקלות פרק עשר

א. כורת פחותה שבתוכה הבית וכפישה נתונה על פיה, רבינו יהודה אומר: מצלת. וחכמים אומרים: אינה מצלת. שרבי יהודה אומר: כשם שהנسر מצלת, כך כפיישה מצלת. היתה מטה על צדה בפתח טפח, הכל מודם שאינה מצלת:

יב. עמוד של קדרות שהוא עומד בתוך הבית מן הארץ ועד הקורות, שולי של זו על פיה של זו, וشולי של זו על פיה של זו,

תוספות

השלם

נתינה תחת דופנה, ומקצתו נתון תחת קורוקורייה, נגדר קורוקורייה - הכל טמא, נגדר דופנה כל שפוגר הטמאה בין מלמעלה בין מלמיטה - טמאה, וכל שאיןו מלמעלה בין מלמיטה - טמאה. שני ייש בדורפנה פותי טפח, הכל טהור. ואם ייש בדורפנה פותי טפח, נחדר נחדר תחת דופנה, אחד נתון תחת דופנה, ואחד נתון תחת קורוקורייה, אפלו נגדר הטמאה בין מלמעלה בין מלמיטה - טהור. היה זה שנתנו תחת קורוקורייה. היה זה שנתנו תחת דופנה משוק תחת קורוקורייה. היה זה שנתנו תחת קורוקורייה ואונגה בתוכה תחת דופנה, ואין בדורפנה ואונגה פותי טפח, כל שנגדר הטמאה, בין מלמעלה ובין מלמיטה - טמא, וכל שאיןו נגדר הטמאה, בין מלמעלה ובין מלמיטה - טהור. ואם ייש בדורפנה ואונגה פותי טפח הכל טמא. היה מלאה אוכליין ומשקין ומתקפת צמיד פתיל, וגנתונה על גבי המת באור, כלים שלמעלה ולמלטה הימנה - טמאין, והאוכליין והמשקין שבחותה טהורין, היה מתה על צדה באoir - חרי ככוורת לכל דבר:

מפעכת אקליות פרק אחד עשר

א. קדרה שהיא נתונה בצד האסקפה, שאם פעלה ושפתיה מושכות מן השקוות כל שהיא - טמאה בוקעת ועולה בוקעת וירדת:

ב. היהת גבורה מן הארץ טפח וטמאה מתחתי, בתוכה או על גבה - הכל טמא והבית טהור. בבית, אין טמא אלא הבית בלבד, שאם תעלה ודורפנה נוגעת בשקוות בפתחות מפוטי טפח כל שהוא. טמאה תחתיה והיא רוצחת - טמאה בוקעת ועולה בוקעת וירדת:

יא. ג. היהת גבורה מן הארץ טפח וטמאה מתחתי, מתחתי טמא, תוכה וגביה - הבית טהור, מפני שנצלת עם הופני של אهل. בתוכה או על גבה - הכל טמא והבית טהור.

فيיה של זו, אם אין בין העליונה לשקוות פותי טפח, ובין המתחونة לאرض פותי טפח, טמאה בתוכם - הבית טהור, טמאה בביה מה שבחותכם טמא, וכלים שביביהם טמאיין. אם יש בין דופנותיהם לפצמיין פותי טפח, טמאה, וביניהם לאرض פותי טפח, מה שבחותכם טהור. טמאה בתוך אחד מהם, היא - טמאה, והבית וחברתה טהורין. וכן פיה של זו על גב שליה של זו, ואיזהו מחלוקת? כל שיש לה טפח מאربع וחמש ני רוחות זו נגדר זו. איזו היא אפוצה? כל שאין לה טפח מרוח אחת. מודה רב אליעזר ורבינו שמعون בטמא תהה הפוק טמאה בוקעת ועולה בוקעת וירדת:

ג. היהת יושבת על שלוליה באoir, טמאה בתוכה, הנוגע בה מכל מקום - טמא; דברי רב מאיר. וחכמים אומרים: אין טמא אלא נגדר פסויו בלבד, היהת כפואה על פיה, הנוגע בה מכל מקום - טמא:

ד. ארון שהוא חקוק בסלע ומכסה, הנוגע בה מכל מקום - טהור, ואין מטה מא אלא נגדר פסוי בלבד. למה זה דומה? לבור גדול שלא מתחים ואבן גדרולה נתונה על פיה, שאיןו טמא אלא נגדר בצד חללה בלבד. היהת בניה בគולה של נפש, אם היהת נראית כל שהיא לתוכה הנפש, הנכנס לתוךה - טמא, ואם לאו - אין טמא אלא נגדר כפואה בלבד. בנה נפש על גבה, גרי היאEkber סתוים ומטה מא מכל סביבה. העשויה כמו לדלוסקוט, הנוגע בה מכל מקום - טהור, הנוגע בשורה שללה, רב אליעזר מטמא. ורב יהושע אומר: מטפח ולמלטה - טהור. מטפח ולמעלה - טמא, מטפח ולמלטה - טהור, שאין מעlein עולין גבורה מן הארץ פחות מטפח:

ה. חבית שהיא יושבת על שלוליה באoir, וכיית מן המת נתון מתחתי בצד קורוקורייה - טماء בוקעת ועולה בוקעת וירדת, והחבית - טماء. כתית מן המת, מקצתו

תוספות

השלם

רוצח - טמאה בוקעת ועולה בוקעת
וירודת:

ז. היהת גבורה מן הארץ טפח, טמאה
מחטיה, מחתה - טמא, תוכה וגביה והבית
טהוריין, מפני שנדרנית בשפועי אהלים.
בתוכה או על גבה - הכל טמא, והבית
טההור. בבית, אין טמא אלא הבית:

ח. ארבה שהיא לאויר וכבה פותח טפח,
וכזית מן המת נתון מחטיה, ונמנן דבר שהוא
מקבל טמאה, אם יש שם פותח טפח - הכל
טמא, ואם לאו - אין טמא אלא כנגד הדין
מן המת בלבד:

ט. ארבה שהיא לאויר ואין בה פותח טפח,
וכזית מן המת נתון מחטיה, ונמנן דבר
שמקבל טמאה מלמעלה, הבית - טמא,
והמאהיל - טמא; דברי רבי מאיר. רבי
יהודה אומר: המאהיל טהור. רבי שמעון
אומר: אם טמאה קדמה את רגלו, הבית -
טמא, והמאהיל - טמא, ואם לאו, הבית -
טמא, והמאהיל - טהור. מקצת הטמאה
בבית ומקצת כנגד ארבה, הבית - טמא,
והמאהיל - טמא; דברי רבי מאיר. רבי
יהודה ורבי שמעון אומרים: המאהיל
טההור. רבי יוסי אומר: אם אין בטמאה
לחלק, כגון כויתת המת, השדרה והגלגולת
- הבית טמא. ואם לאו - הבית טמא
והמאהיל טהור:

י. שני חצאי זיתים, אחד נתון בתוך הבית,
ואחד נתון כנגד ארבה, המאהיל על
היה זה שכנגד ארבה משוך כנגד הבית,
רואין כאלו כלו כנגד הבית. היה זה שהוא
נתון בתוך הבית משוך כנגד ארבה - רואין
כאלו כלו כנגד ארבה:

יא. כויתת המת בפי העורב, והאהיל על
גביו ארבה שיש בה פותח טפח, הבית טמא.
רבי יוסי מטהר, עד שיהא בטמאה משך
פוטח טפח:

יא, יב קלל של חמאת שהוא נתון בארבה,
אם משלשל - טמא, ואם אין משלשל -

טמאה בבית - אינו טמא אלא הבית, שאם
תעללה ודופנה נוגעת בשקוות בפומי טפח,
טמאה מחטיה והיא רוצח - טמאה בוקעת
ועולה בוקעת וירודת:

ד. היהת גבורה מן הארץ טפח, טמאה
מחטיה או בית - מחטיה והבית טמא,
תוכה וגביה - טהור, בתוכה או על גבה -
הכל טמא, שאם תעללה ושפטיה אוכלות
בשקוות כל שהוא. טמאה מחטיה והיא
רוצח - טמאה בוקעת ועולה בוקעת
וירודת. היהת גבורה מן הארץ טפח, אם יש
בדופנה פותח טפח, וטמאה מחטיה או בית
או בתוכה או על גבה - הכל טמא. אין
בדופנה פותח טפח, טמאה מחטיה, מחטיה
- טמא, וגביה והבית - טהור, מפני שנצלחה
עם דופני של אהל. בתוכה או על גבה - הכל
טמא, תוכה וגביה והבית טהורין, מפני
שנצלחה עם דופני של אהל. בתוכה או על
גביה - הכל טמא והבית טהור. בית - הכל
טמא:

ה. היהת נתונה תחת ארבה, שאם תעללה
ושפטיה נוגעות בתקירה כל שהוא, טמאה
מחטיה והיא רוצח - טמאה בוקעת ועולה
בוקעת וירודת. היהת גבורה מן הארץ טפח
וטמאה מחטיה או בתוכה או על גבה - הכל
טמא, שאם תעללה עולה יוושבת בארכבה,
ואופצת על כל הארץ וטמאה מחטיה,
והיא רוצח - טמאה בוקעת ועולה בוקעת
מחטיה או בית, מחטיה והבית - טמא,
תוכה וגביה - טהור, בתוכה או על גבה -
כנגדו עד לركיע - הכל טמא, שאם תעללה
עולה וחולכת, נוגע בארבה בפומי טפח
וטמאה מחטיה והיא רוצח - טماء בוקעת
ועולה בוקעת וירודת:

ו. היהת גבורה טפח, וטماء מחטיה או
בבית, מחטיה והבית - טמאין, תוכה וגביה.
- טהורין, מפני שנצלחה עם דופנו של אהל.
בתוכה או על גבה - הכל טמא, שאם תעללה
עולה וחולכת. בארבה, נוגע בארבה
בפחות מפומי טפח וטماء מחטיה והיא

תוספות

השלם

ג. כלב שאכל בשיר המת ונכנס לבית, הבית
- טהור, שבל הבליעין באדם ובכבהמה
בחיה ובעופות - טהורין. הקיין - הבית
טמא. מות, אם לא שהה במינו, עד שהוא חי
- שלשה ימים מעת לעת. ובעופות וברגים
- מיד. אמר רבי יהודה בן בתירא: ברגים
מיד. ובעופות - מעת לעת. רבי אליעזר
אומר משם רבי יהודה בן בתירא: זה וזה -
מעת לעת:

ד. הדות שבית והמנורה בתוכה, והפרה
שליה יוצא, וכפישה נתונה עליו. במא
דברים אמורים? בשל מתקת, אבל בשל עז
- חוות. רבי אליעזר ברבי יוסף אומר: במא
דברים אמורים? בשל עז, אבל בשל מתקת
- נטמא, ואין כייל טמא חוות:

ה. נסר שהוא נתון על פי הדות, וטמא
תחתיו או על גבי כלים, שכגד העודף,
מקאן ומכאן - טהורין, היהה כפישה ורש
לה לבזו טפח וטמא תחתיה, הכלים
שכגד העודף, מקאן ומכאן - טמאים. אם
היתה חלוקה - הרי היא נסර. כלים שכגד
העודף, מקאן ומכאן - טהורין:

ו. כתלי הבית וכחליל הדות שהיו שיין זה
לוזה, וטמא בין בית ובין בנות, כלים
ששבוכותלי הבית ושבוכותלי הדות - נדונים
מחצה על מחצה. ואם כתלי בית רחבין
מכתלי הדות, וטמא בתוך הבית, כלים
ששבוכותלי הדות - טמאים, ושבוכותלי הבית
- נדונים מחצה על מחצה. אם היה כוחלי
הdots רחבין משל בית, וטמא בתוך הבית,
כלים ששבוכותלי הדות - טהורין, שבוכותלי
הבית - נדונים מחצה על מחצה:

מפעת אקלות פרק שלשה עשר

א. נסר שהוא נתון על פי תנור ישן, וטמא
תחתיו או על גבייו - הכל טמא, וההגיר
טמא. ורבי יוחנן בן נורי מטהר. היה ראשו
אחד נתון על פי תנור ישן, והוא השן אחד
נתון על פי תנור ישן, או שהיה שני ישנים,
אחד מכאן ואחד מכאן וחרש באמצע -
טמאין, והפנורין - טמאין, ורבי יוחנן בן

טהhor. בפה דברים אמורים? בארכבה שאין
בها פותח טפח, אבל בארכבה שיש בה פותח
טפח, בין משלשל ובין שאין משלשל -
טמא. בפה דברים אמורים? של חרס, אבל
בשל עץ, בין שיש בארכבה פותח טפח, בין
שאין בארכבה פותח טפח בין משלשל ובין
שאין משלשל - טמא:

יג. ארבה שבין הבית לעליה ואין בה פותח
טפח, טמאה בבית, כלים שבבעליה -
טהhorin. טמאה בעליה, כלים שבבבית
טהhorin. כלים שכגד הרזית, רבי מטמא,
וחכמים מטהרין, שאין רואה את הקורות
כאלו הן יודחות וסותרות. דבר אחר: אין
טמא נכנסת לאهل ואין יוצאה הימנו אלא
בפתח טפח. אמר רבי: רואה אני את
דבריהם מדברי:

יד. ארבות זו על גב זו וייש בהן פותח טפח
- הכל טמא, ואם לאו, אין טמא אלא כנגד
התחתונה בלבד. מרחיבות מלמעלה
ומיצירות מלמטה, מן הצר וממלטה - טמא,
מן הצר מלמעלה - טהור. מרחיבות מלמטה
ומיצירות מלמעלה - אין טמא אלא כנגד
הצר בלבד:

מפעת אקלות פרק שלשה עשר

א. וכמה יהיה הסדק הזה? בית הלל אומר:
כל שהוא מלא חותם המשקלת. ורבי יוסף
אומר משם בית הלל: פותח טפח. אמר
רב: מה אני אם אמר רבי יוסף בפתח
טפח, לא אמר אלא בכזית מן המפתח בלבד.
טמא מבענין וכלים מבחן, אף על פי
שאין בסדק אלא כל שהוא מלא חותם
המשקלות - הרי זה מספיק:

ב. סאה כפואה על פיה, חבית כפואה על פיה
שני, שני כפיטין זה על גבי זה, ואבן על גבי
הכפיטין - מביא את הטמא. סאה יוושבת
בדרכיה, וחבית יוושבת בדרכה, נוד תפוח
וכר מלא תבן, כסות מלאה מטפחת, שתי
אבניים זו על גבי זו, וכפתע על גבי האבן -
אין מביאות את הטמא:

תוספות

השלם

טמא, ומתחמיין טהור. במה דברים אמורים? בזמן שיש בהן פותח טפח, אין ביהן פותח טפח - טמאה בוקעת ווירדה. היה עליונות נראות סותמות בין התחנות, טמאה מתחמיין, מתחמיין ביגיהם - טמא. ביגיון, ביגיון ומתחמיין - טמא, על גבייהן - טהור. על גביהן - נגדו עד הרקיע טמא, ומתחמיין וביגיון טהור. במה דברים אמורים? בזמן שיש ביגיון פותח טפח, אין ביגיון פותח טפח, וטמאה מתחמיין - מתחמיין טמא, ביגיון ועל גביהן טהור. ביגיון ביגיון טמא או על גביהן נגדו מתחמיין טהור. במה דברים אמורים? בזמן שיש בהן פותח טפח, אין בהם פותח טפח - טמאה בוקעת ווילא בוקעת ווירדה. היה עשויות שתי וערוב, טמאה תחת אחת מהן - תחת כלן טמא ועל גביהן טהור. על גביהן - נגדו עד הרקיע טמא, ומתחמיין טהור. במה דברים אמורים? בזמן שיש בהן פותח טפח, אין בהן פותח טפח - טמאה בוקעת ווילא בוקעת ווירדה:

ג. סאה שהיא מטה על צדה באoir - אינה מביאה טמאה תחת כליה, עד שהיא בהקר ארבעה טפחים. אם היה גובה חצי טפח עד שהיא בהקר שלשה טפחים. עמוד דופןו, עד שהיא בהקפו עשרים ואربعה טפחים. רבי יוסי אומר: עשרים וחמשה, שהיא רבי יוסי אומר: אין לך עשרים וחמשה שאין הארץ אורכת בהן טפח. וכן הוא אומר: (ירמיה נב, כג): "וַיְהִי הָרְמָנִים תְשֻׁעִים וְשָׂשָׂה רֹוחָה". ואומר: (שם): "כֵל הָרְמָנִים מְאָה עַל הַשְׁכָּה סְבִיבָה", אי אפשר לומר "מאה שכבה", שהרי נאמר "תשעים וששה", ואי אפשר לומר "מאה רוחה", אמרו מעתה: ארבעה שכבר נאמר "מאה", אמרו מעתה: ארבעה בלעין בכתל, וחמשים וששה - נראה מבחן, ורקар שבבו נדונ כשפועי אהילין:

ח. כוית מני הפת מדריך באסקפה, רבי אליעזר מטמא את הבית, ורבי יהושע מטהר. היה נתן תחת אסקפה - נדונ מחזה ביגיון טהור. על גביהן - נגדו עד לרקיע

נוורי מטהר. נסרך שהוא נתון על פי תנור ישן ומפרק צמיד פתיל, וטמאה מתחמיין או על גביו - הכל טמא, וכינגדי אוירו של תנור, כינגדי טהור. טמאה כינגדי אוירו של תנור, כינגדי עד לרקיע - טמא, ובחרדש - הכל טהור:

ב. סרייה שהיא נתונה על פי תנור חרדש, ויצאה כל שהוא, ויש לה ליזבו טפח, טמאה מתחמיין - כלים שעלו גבה טמאיין. טמאה על גבה - כלים שתחתיה טמאיין. ואם היה חלוקה, הרוי היא כسور, וארכיכה פותח טפח. ומורה רבי אליעזר באמצעי שעשאו מתחלה לך - שהוא מביא את הטמא:

ג. סנדל של עירסה שפתח ממזיבקה שעורו בפוטח טפח. נפתח החבית מאליו שעורו מלא הארווף. היה הטיטץ אף תחתיו כל שהוא, ומהצוי מזיבקה ולמעלה, בין שיש בו כשבור בין שאין בו כשבור העליה טמא. מהצוי מזיבקה ולמטה, אם יש בו כבדך שמוגן במת:

ד. מלבן שהוא מלבן בפיקות - תינוק טמא טמאת שבעה. מסרג בחבלים - תינוק טמא טמאת ערב. הדף של קנים שהוא מסרג בחבלים ועשוי בטיט, כבר לושה במ' פרות נתונה על גביו - הרוי זו מביאה וחוץצת. רבי ייחנן בן נורי אומר: כל הגולין דבלה, מפני אין מביאין טמאה חוץ מגולן דבלה, מפני שהן יושבין מתחמיין בפקעות:

ה. גמל שהוא עומד באoir; טמאה תחתין, כלים שעלו גביו - טהורין. טמאה על גביו, כלים שתחתינו - טהורין. היה רבוזן, טמאה תחתינו - נגדו עד הרהום טמא, ועל גביו - נגדו רגלו, והיא רוצצת - טماء בוקעת על גביהן רוחה או ווילא בוקעת ווירדה. נתן נסרך על גבה, טماء בצד זה, כלים שבצד השני - טמאין:

ו. קורות הבית והעליה, שהיא עליונות מכונות נגדי הפתחות; טماء מתחמיין - מתחמיין טמא. ביגיון - ביגיון טמא, ועל גביהן טהור. על גביהן - נגדו עד לרקיע

תוספות

השלם

על מחלוקת לטמא את הבית; דברי רבי יעקב.
אמר רבי שמואל: לא נחילך ורבו אליעזר ורבו
יהושע על הנזון מהת האספחה, שהבית
טההור, על מה נחלקו? על המדק באספחה,
שרבי אליעזר מטמא את הבית, ורבו יהושע
מטהור. מדק במשקוף - הבית טמא, ורבו
ヨוסי מטהור, עד שייהי בטמא משן פותח
טפח:

ט. שני חזין זה על גב זה, וטמא בפתל
שביבינון, אם דיתה נראית כל שהוא לתוך
אחד מהן - הוא טמא וחכרו טהור, ואם לאו
- נדונן מחלוקת על מחלוקת:

י. קובי המת שהיו זוכרים בראשות הרופים,
מצטרף אהילון עם אהיל הילון לטמא את
הבית; דברי רבי אליעזר. ורבו יהושע
אומר: אין מעליין את הנמיוק לצורף אהיל עם
אהיל:

ברסלב סענטער וועבסייט גרייכט איבער 100,000 קליקס א חודש

מייט יעדן טאג וואס גייט ארייבער ווערן מער אונ מענטשן געוואָר פון די לִימֹדִים אָוּן עַצְוֹת פֿוֹן הַיְלִיגָּן רְבִין. די מִפְיצִים גֵּיעַן אַרוֹם צו אַידִישׁ קִינְדֶּר, אָוּן פָּאַרְשְׁפְּרִיטָן די הַיְלִיגָּעַן סְפִּירִים אָוּן סִידִיס, וואָס טִישָׁן הַוְּנְדָּרְטָעָר אִידָּן דָּאָס לְעַבְּן. זַיְ וְעוֹרָן גַּעֲוָאָר אָז אַוְיךְ זַיְ קָעְנוּן האָבָּן אַכְּבָּטָע קְשָׁר מִיטָּן אַיְבָּרְשָׁטָן. זַיְ הַיְבָּן אָן צו שְׁפִּירָן אַטְעָם אַיְן זַיְעָר לְעַבְּן. וואָס גַּעַשְׁעַט דָּעַרְנָאָךְ? זַיְ הַיְבָּן אָן צו זַוְּבָּן, וואָקוֹעָן מַעַן באַקְוּמָעָן נָאָךְ פֿוֹן די סְפִּירִים? זַיְ וְוַילְּן באַקְוּמָעָן נָאָךְ דְּרָשָׁות אָוּן נָאָךְ גְּלִיאָנוֹת. פִּילְּעַן קְוּמָעָן אָן צוֹם בְּרָסְלָב סֻעַּנְטָעָר וְוֻבְּסִיט, וְזַיְ דָּעַרְקוּיְקָן זַיְ מִיטְ די בְּרִיוּן, מַעַן שִׁקְטָה אַרְיִין שְׁאַלְוָת אָוּן זַיְ באַקְוּמָעָן וְוְאָנוֹנְדָּרְלִיכָּעַן עַנְטְּפָעָרָס. זַיְ דָּאָנוֹלָאָדָן פֿוֹן דָּאָרָט אַלְעַגְּלִיאָנוֹת אָוּן סְפִּירִים, זַיְ הַעָרָן אַוִּיס די הַוְּנְדָּרְטָעָר שִׁיעָרִים וואָס דָּעַרְ רָאַשׁ יִשְׁבָּה גַּעַבְּט כְּסֶדֶר, טַעַגְּלִיךְ פָּאָר די בְּחוֹרִים, דָּעַרְ טַעַגְּלִיכָּר שִׁיעָרָ גְּמָרָא.

אוֹיךְ באַקְוּמָט מַעַן טַעַגְּלִיךְ אַפְּדִיעִיטָס אָוּן קְרָאנְטָעַ נִיעָס וואָס טָוָט זַיְ אַיְן יִשְׁבָּה, אַיְן חָדָר, אַיְן קָעְמָפּ, אַיְן שְׁטָעַטָּל, אַיְן אָוְמָאָן, אַיְן בֵּית הַדְּפוּס, שְׁמָחוֹת צְוִישָׁן אַנְשָׁיָּשָׁן, אָוּן אַזְוִי וְוִיטָּעָר. דָּאָס אַלְעַס וְוַעֲרַט אַפְּדִיעִיטָעָד יַעַדְן טָאָג. יַעַדְן טָאָג וְעוֹרָן אַרְיִיפְּגָעַלְּיִיגָּט פְּרִישָׁע בְּרִיוּן פֿוֹן רָאַשׁ יִשְׁבָּה, עָס וְוַעֲרַט אַרְיִיפְּגָעַלְּיִיגָּט די נִיעָס שִׁיעָרִים אַוִּיפּ וְוִידְיָא אָוּן אַוִּידְיָא, יַעַדְעַ וְוַאֲךְ קָומָט אַרְיִיף אַלְעַגְּלִיאָנוֹת אָוּן קוֹנְטָרִיסִים וואָס וְוַעֲרַט דָּאָנוֹלָאָדָעָט אָיְן די טַוְּנְטָעָר, יַעַדְן טָאָג וְוַעֲרַט אַרְיִיפְּגָעַלְּיִיגָּט די פְּרִישָׁע נִיעָס וואָס עָס טָוָט זַיְ. עָס קָומָט אַרְיִיף טַעַגְּלִיךְ פִּילְּעַן נִיעָס בְּילְּדָעָר אַלְבּוּמָס, פְּרִישָׁע אַינְטְּרָעָסָאַנְטָעָ קלִיפָּס וואָס טָוָט זַיְ בְּיָם רָאַשׁ יִשְׁבָּה. יַעַדְן טָאָג אִיז דָּא די נִיעָסְטָע "חִזּוֹק יּוֹמִי" קלִיפָּס, וואָס פִּילְּעַן באַקְוּמָעָן פֿוֹן דָּאָ.

עָס וְוַעֲרַט אַרְיִינְגָּעַלְּיִיגָּט גָּאָר אַסְאָךְ גַּעַלְט אָוּן כְּחַ אַוְיפְּצָה אַלְטָן דָּאָס אַלְעַס אָוּן עָס כְּסֶדֶר פָּאַרְבָּעָסְעָרָן. אָוּן בְּרוֹךְ הַשָּׁם אָז דָּעַרְ וְוֻבְּסִיט אִיז עֹושָׁה פִּירָות, מַעַן קָעָן מַמְשָׁ זַעַן וְזַיְ די טַרְעָפִיק צוֹם וְוֻבְּסִיט פָּאַרְמָעָרָט

ברסלָב סענטער ווועבסייט גרייכט איבער 100,000 קליקס א חודש

זיך ממש טאג טעגליך מיט גאר שטארק ציפערן. עס פארמערין זיך די אקטיווע באנווער מיט עטליכע הונדערט אַן וואָך. אַזוי ווּיַיט אַז די פֿאָרגאנגענעןום חדש למספרם אַיז די צאל קליקס צום ווועבסייט אַרְיבּער גֶּנְגָּעָן דעם 100,000 ציפער.

עס אונז א געוואָלְדִיגָע זְבִּיה אַז מִיר האָבן אַחֲלָק אַין די געוואָלְדִיגָע זְבִּכְיָה הרבים פֿון טויזנטער אַידָן ווּאס באָקוּמָעָן פֿון דָא זְיִיעָר לְעָבָן. עס אַיז אַומְמַעְלִיךְ צוֹ שְׁילְדְּעָרָן דעם קָוָרָת רָוח ווּאס מעָן שְׁפִּירָת ווּעָן מעָן הערט צְרוּיק פֿון אַידָן פֿידְבָּעָק, אַוּן גַּעֲבָט אַונְז אַ גַּעֲוָאָלְדִיגָע חַיּוֹק אַנְצָוְגִּין ווּיַּטְעֵר מִיט די עַבְדָּות הַקּוֹדֶשׁ, "זִיְּתָאַיךְ הָעָר די שְׁיעָרִים, דָאָזָן אַיךְ מִיט מַנְיָן" זָאָגָט אַונְז אַיְינָהָר. "אַיךְ האָב מִיךְ אַיסְגָּעָל עַדְעָנָט ווּאַזְוִי זְיךָ אַפְּצָזְגָּעָבָן מִיט מִיְּנָעָן קִינְדָּעָר, אַוּן אַיךְ בְּרַעְנָג מַעַר נִישְׁט אַהֲיִים מִיְּן סֻלְּפָאָן, אַגְּרוּיסָע יְשָׁר כְּחָ פֿאָר אַיְיָעָר ווועבסייט". שְׁרַיְבָּט אַונְז אַ צְוּיּוֹטָעָר. "אַיר האָט גַּעֲטוּישָׂת מִיְּנָעָן לְעָבָן. אַיךְ האָב אַנְגָּהָוִיבָן צוֹ לְעַרְנָעָן, אַיךְ האָב באָקוּמָעָן אַ נִּיעָה אַפְּעָנוֹנָג אַז מִיְּן מַצְבָּה ווּעָט זְיךָ נַאֲךָ אַיז טָאג טָוִישָׂן צום גּוֹטָן. אַיךְ האָב אַסָּאָךְ מִיטְגָּעָמָאָכָט אַין מִיְּן לְעָבָן, אַיךְ האָב אַנְגָּהָוִיבָן מִאָכְן הַתְּבוֹדָהָת יְעַדְן טָאג, אַוּן אַיךְ פִּיל מִיךְ אַסָּאָךְ בְּעַסְעָר", שְׁרַיְבָּט אַן אַנְדָּעָרָעָר צוֹ אַונְז.

אויסער די פֿרִישָׁע אַפְּטִילְוָנָגָעָן אוּיף ווּאס מעָן אַרְבָּעָט יְעַצְמָן, ווּ דְעָר "גַּעֲעָפֶט" פֿעַדְזָשׁ ווּעָט מִשְׁמָשׁ בְּקָרוּב גַּעֲעָפֶט ווּעָרָן בעז"ה, אַרְבָּעָט מעָן אוּיף נַאֲךָ אַסָּאָךְ פֿרְאַיְקָטָן אַינְעָרָהָאָלָב די ווועבסייט. צום בִּישְׁפֵּיל, מעָן לִיְגַּט יְעַצְט אַרְיָין גָּאָר אַסָּאָךְ אַרְבָּעָט צוֹ דְעַוּוֹלָאָפָן אַ פֿרְאַקְטִישָׁע טָעַלְעָפָאן "עַפְפָ", ווּאס אַנְטְּשָׁפְרָעָכָט צוֹ זַיִן אַ גָּאָר אַ הַעֲרְלִיכָּב אַונְז נַצְבָּאָרָע עַפְפָ, ווּאס ווּעָט באָנוֹצָט ווּרְחָן דְוָרָךְ טָוִיזָנְטָעָר בעז"ה. אַוּן אוּיךְ האָט מעָן לעַצְטָעָנָס אַנְגָּהָוִיבָן צוֹ אַרְבָּעָט גַּעֲנַצְלִיךְ אַיְבְּרָצּוֹמָאָכָן די גַּאנְצָע סְטוּרְקָטוּר פֿוֹנוּם ווועבסייט. צּוֹלִיב ווּאס ווּעָן מעָן האָט גַּעֲעָפֶט דעם ווועבסייט מִיט עַטְלִיכָּע יָאָר צְרוּיק האָט מעָן

ברסלב סענטער וועבסייט גרייכט איבער 100,000 קליקס א חודש

ニישט גע'הלוּמִיט ווי וווײַט אונָן ווי בְּרִיאַת עַם ווּעַט זֶיךְ צֹואַוָּאַקְסָן קָעַ"ה אונָן דָעַר יְעַצְתִּיגָּעַר דָעַיְינָן אֵיזְשָׁוִין נִישְׁתְּ צָוגַעַפָּאַסְט פָּאָרָן וְעַבְסִיטִיט מִיט אָזְוִיפִּיל אָפְטִיְילָוְנְגָעָן אָזְוִיפִּיל אָפְדָעִיטָס, אָונָן אָזְוִיפִּיל בְּאָנוּצָעַר. אָזְוִי אָזְיךְ בַּיְיַיְדָעַר אָונָן וּוְדִיאָס אָפְטִיְילָוְנָג אֵיזְוִיעַר נְוִיטִיג שְׂטָאַרְקָעָ רְעַנְאָוְאַצְּיעַס, ווי אַיר קָעַנְטָ אלְלִיְינָס זָעַן, דָאָס דָאָרָף אַינְגָאנְצָעָ אַיבְּעַרְגָּעָפְּרִישָׁט וּוּרְעָן. דָאָס זָעַלְבָּעָ מִיט דַי נְיִיעָס אָפְטִיְילָוְנָג; דָעַר יְעַצְתִּיגָּעַר אָוִיסְשָׁטָעָל אֵיזְשָׁוִין לְאָנְג "אָוְטְדָעִיטָעָט." דָאָס אַלְעָס צִיעַט אַרְיַיְן אַיְן גָּאָר גְּרוּיסָע הַחֲזָאוֹת פָּוָן צָעַנְדְּלִיגָּע טְוִיזָּנְטָעָר דָאַלְעָר אַחַד.

ווי באַקָּאנְטָ קָאַסְט יְעַדְעַ רִיר צַו דָעַוּעַלְאָפָּן אַ וְעַבְסִיטִיט טְוִיזָּנְטָעָר דָאַלְעָרָס. אָונָן וּוּעַרט אַוִּיסְגָּעָה אַלְטָן דָוְרָךְ נְדָבוֹת וּוּאָס אַיְדָן וּוּאַרְפָּן אַרְיַיְן בַּיְיַ אַונְזָעָר נְדָבוֹת אָפְטִיְילָוְנָג אָונָן צּוּלִיב וּוּאָס דַי הַחֲזָאוֹת הַאָבָן זֶיךְ שְׂטָאַרְקָ פָּאָרְמָעָרָט, גִּיט בְּעַזְהָ קְוּמָעָן גְּרוּיסָע שְׁנִינוֹים אַיְן דַי נְדָבוֹת אָפְטִיְילָוְנָג אָזְיךְ, ווי מַעַן ווּעַט בְּעַזְהָ קָעַנְעָן אָפְקוּיְפָן דָעַר זְכָות פָּוָן אַטָּג, אַוְאָךְ, אַדְעָר חֲודַש פּוֹנְגָעָם וְעַבְסִיטִיט. נָעַטְמָ אַנְטִילָן דַי הַיְלִיגָּעָ רְבִינְסָ אָרָ, אָונָן דָעַרְנָעַנְטָעָן אַידִישָׁע קִינְדָעָר צָום אַיְבָּרְשָׁטָן דָוְרָךְ מַנְדָב זַיְן צָום וְעַבְסִיטִיט. אַיְן דָעַם זְכָות ווּעַט דָעַר באַשְׁעָפָר זִיכָעָר אַוִיסְהָעָרָן אַיְיָעָתָה תְּפִילָות אָונָן אַיר ווּעַט גַּעַהְאָלָפָן מִיט יְשָׁוּוֹת אָונָן רְפָאוֹת גַּעַזְוָנָט فְּרָנָסָה נַחַת, אָונָן וּוּאָס אַיר דָאַרְפָּט.

מעַן קָעַן זֶיךְ מַשְׂתַּחַתְּפָן זַיְן דָוְרָךְ:

∞רְופָּן 2691-387-718 עַקְסָט. 3,

∞אִימְעָיל: donate@kerenhadfusa.org

∞אָוִיפִּן וְעַבְסִיטִיט: www.breslevcenter.com/donations

MAR - APR '21

Nissan

•

ניסן

תשב"א - 5781

28	ראשון Sunday	ט 15	1st Day Pesach
	הדלקת הנורת 8:29		אדרפסח עלות השחר נץ החמה 5:33 ס"ז קרא"ש - מג"א 9:17 ס"ז תפלה - גרא"א 10:32 שכעה 7:16 בבלי: שקלים ז • רוחלים: מ' חנות א' • תוספות: אהלות ז בר': ישעה מ-ם-ם • רמב"ם: אסורי באה ג
29	שני Monday	טז 16	2nd Day Pesach
	יום טוב מסתיים 8:30 זמן מוציאו יט		בדפסח, אל לעומר עלות השחר נץ החמה 5:32 ס"ז קרא"ש - גרא"א 9:16 ס"ז תפלה - מג"א 10:31 שכעה 7:17 בבלי: שקלים ט • רוחלים: מ' חנות ב' • תוספות: אהלות ח בר': ישעה מ-ם-ם • רמב"ם: אסורי באה ד
30	שלישי Tuesday	י 17	1st Day Chol Hamoed
			Ճדוחה"מ פסח, בלעומר עלות השחר נץ החמה 5:30 ס"ז קרא"ש - מג"א 9:15 ס"ז תפלה - גרא"א 10:30 שכעה 7:18 בבלי: שקלים ט • רוחלים: מ' חנות י' • תוספות: אהלות ט בר': ישעה מ-ם-ם • רמב"ם: אסורי באה ה
31	רביעי Wednesday	יה 18	2nd Day Chol Hamoed
			Ճדוחה"מ פסח, ג' לעומר עלות השחר נץ החמה 5:28 ס"ז קרא"ש - מג"א 9:14 ס"ז תפלה - מג"א 10:29 שכעה 7:20 בבלי: שקלים ט • רוחלים: מ' חנות י' • תוספות: אהלות י' בר': ישעה מ-ם-ם • רמב"ם: אסורי באה י'
1	חמישי Thursday	יט 19	3rd Day Chol Hamoed
			Ճדוחה"מ פסח, ד' לעומר עלות השחר נץ החמה 5:27 ס"ז קרא"ש - גרא"א 9:13 ס"ז תפלה - גרא"א 10:29 שכעה 7:21 בבלי: שקלים י' • רוחלים: מ' חנות ט' • תוספות: אהלות י' בר': ישעה מ-ם-ם • רמב"ם: אסורי באה ז
2	שישי Friday	כ 20	4th Day Chol Hamoed
	הדלקת הנורת 7:05		Ճדוחה"מ פסח, ה' לעומר עלות השחר נץ החמה 5:25 ס"ז קרא"ש - מג"א 9:12 ס"ז תפלה - מג"א 10:28 שכעה 7:22 בבלי: שקלים י' • רוחלים: מ' חנות ט' • תוספות: אהלות י' בר': ישעה נ-ג-ג • רמב"ם: אסורי באה ח
3	שבת'ק Shabbos	כג 21	7th Day Pesach
	הדלקת הנורת 8:36		שבעה ימים פסח, ו' לעומר עלות השחר נץ החמה 5:23 ס"ז קרא"ש - מג"א 9:11 ס"ז תפלה - גרא"א 10:27 שכעה 7:23 בבלי: שקלים י' • רוחלים: מ' חנות ט' • תוספות: אהלות י' בר': ישעה נ-ג-ג • רמב"ם: אסורי באה ט

די ביזה מזרע וואם מען עט פסח, איי מסוגל פאר פרנצה.

(ספר התמורות אות טמן סיון ל"ח)